

מלבד אשר היה מרוד לשפוט בין איש ובין רעהו. היה שוקד על דלתי תורה והעמיד תלמידים הרבה, וכתב חדושי תורה. בשנת תק"ן הוציא לאור ספרו. מרפא לשון, ובשנת תקנ"ב ספר שו"ת. ושב הכהן, ובשנת תקנ"ט ספר, דעת קדושים.

במחזורים דפוס אלטונא משנת תקס"ד, תקפ"ו. אצל מוסף של יום כפור כתב המגיה: ראיתי להזכיר הנה מה שנדפס בסעות באיזה מחזורים וסדורים בנוסח תפלת מוסף י"ב שאומרים ושני שעירים לכפר. ויצא להם טעות זה ממה שראו בתפלת מוסף ר"ה שאומרים ושני שעירים לכפר ושם הוא הנכון כי שער אחד של ראש חדש היה והאחר של היום ושניהם היו למוספין אבל ביום הכפורים שהיה רק שער אחד מן המוספין והאחר היה מעבודת היום ומה ענין שער זה לתפלת המוספים שאנו מתפללים שנעשה ונקריב לפניו את מוסף יום הכפורים, והלא גם בעצרת היו שני שעירים אחד של מוסף היום ואחד הבא עם שתי הלחם ואין אנו מזכירים בתפלת מוסף רק אחד והוא של מוסף היום, ולכן ראוי למחות ביד האומרים כן, עכ"ל אדומ"ר הרב ר' רפאל כהן בספרו, דעת קדושים. ולכן הנוסח במחזור דפוס אלטונא. ושער ל כ. פ. ר. וגם אנכי חפשתי בכל ספרי הראשונים והאחרונים ולא מצאתי בשום ספר פוסק לומר בירכ ושני שעירים (דברי המגיה).

וכאשר ראה שהתחילו כחות גופו להרפות מעט, וגם אור עיניו החל להכחות מרוב ימים ומרוב העבודה ביום ובלילה, וירא לנפשו פן ירפה במלאכת השם או פן תרפה ממשלת הדת והדין, ועוד. שנית כי מעורו נכספה וגם כלתה נפשו המהורה לאדמת קודש לנשק את אבניה, וגמר בדעתו וגזר אומר להסיר המשרה מעל שכמו בלי השב עוד, וביום ב' י"ח אדר שני תקנ"ט בקש מפרנסי החודש דניק אלטונא לאסוף את פו"מ שלש קהלות אה"ו ולמחרת היום ההוא התאספו כולם בחדר הקהל אשר לאלטונא בהאמבורג, ויגד להם לאמר: בראש חודש תמוז ימלאו לי כ"ג שנים טיום שנבחרתי לכם לרב, בכל כחי ויכולתי עברתי את עבודה הקודש אבל בראש חודש תמוז אסיר את המשרה והרבנות מעל שכמי ולא אעבוד עוד עבודת הקהל, ובקש מהם שיבחרו במקומו איש אשר רוח בו ויכול להרים קרן ישראל ועמודי דין משפט יחזקו ויעמדו תחתיו. ויכל את דבריו לאמר: — לא ארחיב במליצות היום הזה, כי גם הכהן הגדול ביציאתו התפלל תפלה קצרה. — ומאד הפצירו בו פו"מ שלש קהלות ודברו אל לבו לשבת עוד על כסא הרבנות.